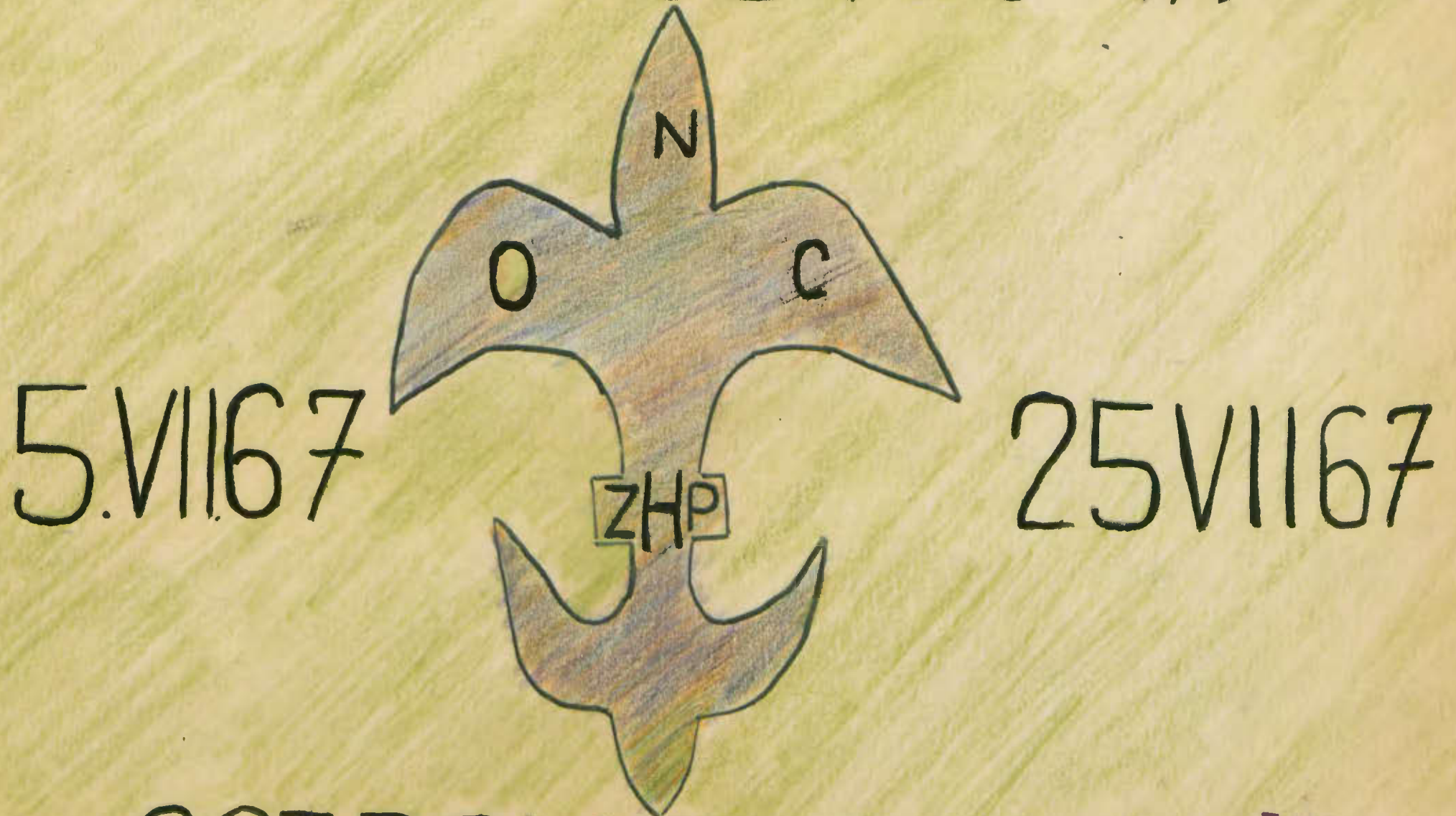

Z.H.P.
Obrazci z karte
Kupona Ogr. 10.12.1912

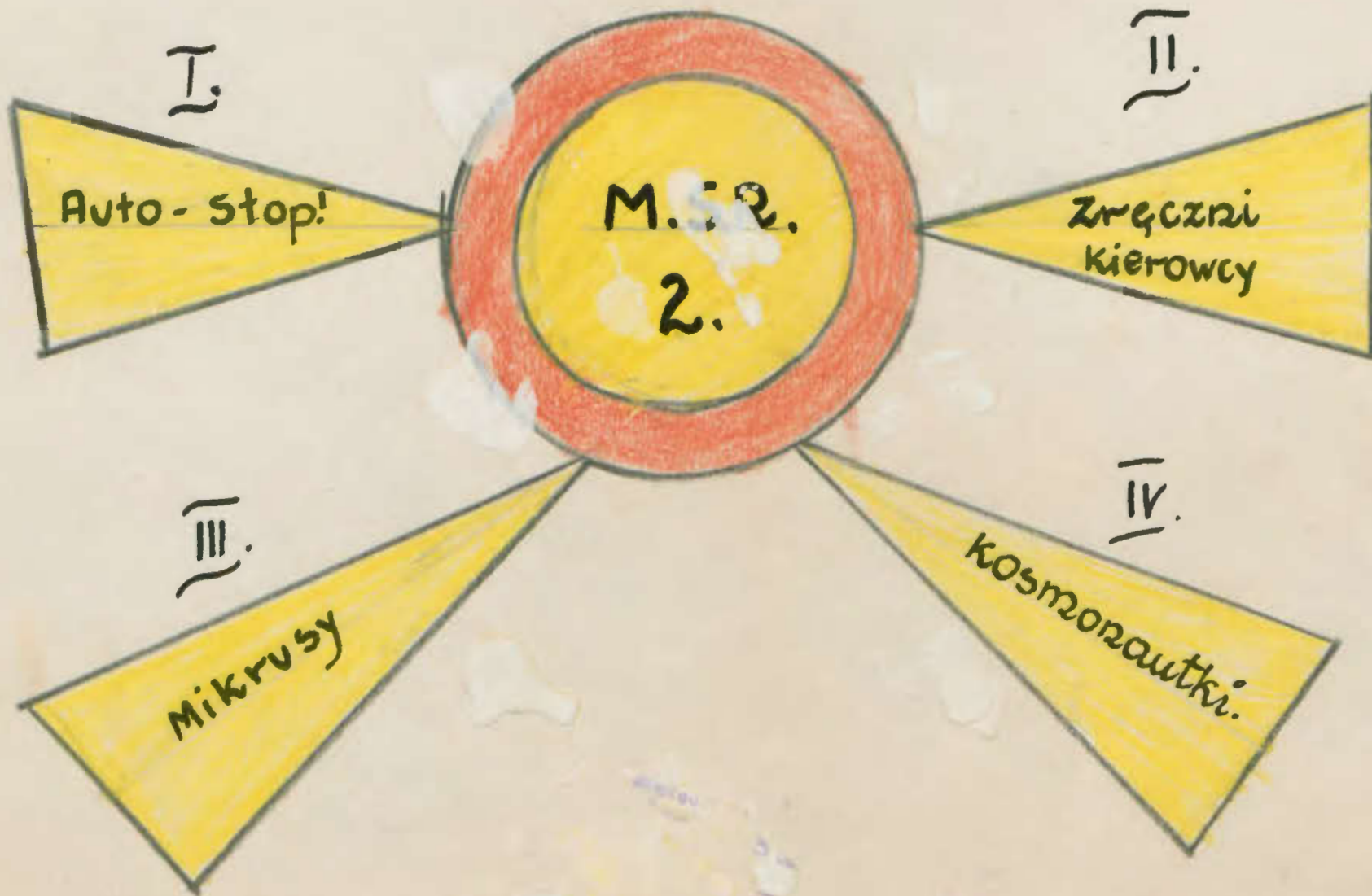
KRONIKA OBOZOWA

OSTROWIECZNO

Z.H.P.
Okręgowy W. kopolaska
Komenda Obozu Hulce Śrem

Podział podboju na zastępy.

Obóz Komendy Hufca Śreń został zlokalizowany w Ostrowiecznie pow Śreń. Okolica obozowania jest bardzo urozmaicona. Duży gęsty las, jezioro i okolizna wioska Ostrowieczko. Pierwszy dzień pobytu na obozie nie napawał uczestników wielkim optymizmem. Tu i ówdzie słychać było westchnienia "tylko roboty" "przecz przeszedz" "jesć nam się dzie" Jednak chwilowe narzekania przysły jak biała mydlana kiedy obóz został urządzony i wkręcy uczestnicy zmęczeniu roboty, wongli kwardyru snew obozowemu. Jednak ten dzień nie skończył się jeszcze dla kadry obozowej, która za chwile zaprezentuje. A oto oni: komendant podchorążego nr. 2 M.S.R. - Eugeniusz Górniak plm, obozowa

Bocymita Górniak pnd, instruktor Janusz Strzelecki pnd. Kadra ta tego samego dnia zabrała się do podjęcia prac w podchorążym

Dotychczas obozowa została podzielona na zastępy, wyznaczono plac apelowy, ustalony został regulamin obozu i szeregi innych prac związanych z urządzeniem i zagospodarowaniem obozu.

I tak przeszedł pierwszy sobotni dzień obozu. Na pół sztywni z zimna zerwaliśmy się z przecz drugiego dnia, aby na nowo zabrać się do pracy.

5/6 7. 67.

Drugi dzień obozowania nie sanował w naszym umyśle bardziej
kwaśnych śladów. Zgodnie stwierdziliśmy, że "jesteśmy uroczyści
i że należy nam się zarówno odpoczynek. Z lekkim sercem udaliśmy
się na rzekome plażowanie. Jakie było nasze rozczarowanie, kiedy
ah komendant rozparzył łeb "wojskowy repertuar". Posypały się komedie
które dla nas wydawały się abyleczne, a jak się później okazało bardzo
polnebnie "Baczkosć", "Kowczug u prawo", "bieg", "zbiórka" - utkwiło nam
bardzo w głowach no i oczywiście w nogach, co dało się odczuć już po paru
godzinach. Tak skończyło się nasze "plażowanie". W godzinach popołudnio-
wych odbyło się wroczyście otwarcie obozu. Jak u rana wszystko układa
się sprawnie. Przez jeden dzień zdążyliśmy już zaobserwować wiele u
naszej obozowej kadry, ale o tym później, może uda nam się czegoś więcej
dowiedzieć. Pierwsza wana nocka nie przyniosła nam żadnych ciekawych
informacji poza tym, że było ciemno, zimno no i w sercu głucho i
straszno ale to tylko na początek. Koniec czasu kolega gotowa słyszeć
już pytania "Czy znówu dadzą nam "bratka".
Ciekawi jesteśmy co przemyjemy jutro, przecież to dzień, a dzień to
las, a las to przyroda!

7. VII. 1967.

Dzisiaj uzupełniamy dekorację naszego obozu. Wkrótce przed namiotami stanęły wsparte totensy. Zastęp I autostopowiczek wykonał z gałęzi i mchu kukie - autostopowicza. Totens drugiego zastępu symbolizuje zrecznego kierowcę Miłkusa zbudowały z gałęzi i kory samochod. Kosmonautki oczywiście ustawiły ogromną, drewnianą rakietę.

Wostok 1 przy bramie umieściliśmy sosnowy łab jelenia oraz dwa znaki drogowe w głębi, na drzewie powiesiliśmy odznakę MSR. Dzisiaj również dokrzyliśmy wsadzania świetlicy. Kolorowe rysunki i plakaty dodają uroku miejscu, gdzie czterech przebywają harcersze. Teraz wspornik wygląda nasz ukryty w lesie podobór, nad którym parawa biało-czerwona flaga.

Z. H. P.
Chęrców Wielkopolska
Komenda Obozu Hulca Śrem

8.7/67

→ to ta. Jesteśmy we wsi Ostrowieczno. To cel naszej harcerskiej wyprawy o nazwie "zwiad terenowy". Zadaniem naszym było zebrać jak najwięcej informacji o wsi, o pracy ludzi, zwyczajach, dowiedzieć się ciekawych informacji o wiejskich zwyczajach. Zaraz udaliśmy się do wyznaczonych punktów wioski w celu zebrania odpow. informacji.

Z.H.P.
Cherągiew Wielkopolska
Komenda Obozu Hulec Śrem

Wizyta u sołtysa wsi Ostrowieczno z rozmową z sołtysem p. Sajakkiem dowiedzieliśmy się, że wieś liczy sobie 167 lat.

We wsi są gospodarstwa indywidualne.

i najbardziej potrzebne instytucje społeczne.

jak: szkoła, punkt spożywczo-przemysłowy. Sołtyś spodziewa się w krótkim czasie większego rozbudowania wsi

w punkty społeczne. Jest to przewidziane z budową nowego ośrołka

z budową nowego ośrołka

Wypoczynkowego dla dzieci i młodzieży, który jest już

w trakcie budowy.

Wypoczynkowy dla dzieci i młodzieży, który jest już w trakcie budowy.

Wypoczynkowy dla dzieci i młodzieży, który jest już w trakcie budowy.

Wypoczynkowy dla dzieci i młodzieży, który jest już w trakcie budowy.

U Kowala. Podnieśliśmy paczkę informacji. U Kowala zobaczyli pracownika na wsi. Zapoznaliśmy się z warunkami pracy, warunkami pracy. Kowal przyjął harcerzy z uśmiechem i zadowoleniem. Piosenką podnieśliśmy go. U Kowala zobaczyli pracownika na wsi. Zapoznaliśmy się z warunkami pracy, warunkami pracy. Kowal przyjął harcerzy z uśmiechem i zadowoleniem. Piosenką podnieśliśmy go.

Załącznikami poręczy wiadomości o wiosce, ze stołkami sercami wracamy do domu, aby zdać sprawę dr. komend. z przeprawa do sklepu. Poniżej udajemy się do sklepu. Załącznikami poręczy wiadomości o wiosce, ze stołkami sercami wracamy do domu, aby zdać sprawę dr. komend. z przeprawa do sklepu. Poniżej udajemy się do sklepu.

Podobóz M.S.R.

9 VII 1967r

W godzinach popołudniowych
terenu obozowarń. Wybraliśmy
wykonywać lotery. Tu wyszły
wania artystyczne niektórych
uczestników. Pomagała
żona dk. Janusz pilnie
„Autostopniczek” - wiadomo

Autostopniczeki mają zawsze dwo
jak świat sąsiedy, podobnie keta i cę.
organizowania, żeby nam się
tego pomieścić, trochę było
„czerwonych gitar” - a gdzie
się chcieli wokół ogniska i śpiewali

podobno nasz pracował przy zdobiciu
nazwy zastępów i zaczęliśmy
na jaw zdolności i zaintereso-
uczestników, ale nie tylko
nam w tym kadra obo-
stępną pracy zastępu
spółnicza to nie spólnie.

podobu, doświadczeni w myśl stanej
Wieczorem odbyło się ognisko
podobno to nie możemy
kompozycji, tajemniczków,
podzielić się hawersz. Niem.
koncertu.

„Ale nam się podobno - ojo jo, jo, jo. |||||

Barzo woczysztym i dowoimym momencie w tym dniu oborona
mia było obrzędowe wgrzanie chust, którzyci jednokowcy
wzór miał potgryc nas w jedną wielką rodzinę,
i wyróżnić nasz patrol od pozostałych. Wreszcy
jednokowo „zapakowane” wyruszyliśmy na positek.
Nasze oczekiwania nie zawiodły, skłisimy się punktem
zainteresowania całego obozu. No co! Nie ma jak

to my „stary regionalizatorzy” Dzień dziśszy
jest trochę wspomysłny dla nas. Pada! Kapie! z gory,
kapie z rosa, mizny pokure. Ale na szczescie jelsmy
pniec harcerzami. W umgczonyj swietlicy przeprowadilis
kukens rysunkowy, uczylismy sie spiewac wiele
nowych hamerskich piosenek. Altrakys dnia byla
zabawa „Chodzi, chodzi kszyci noc”. Mito bylo bylo
cwokngci druha Jarka w polizek choc po nosie kulily sie
kropke deszczu.

Dnia 10. VII. 67 r. o godz. 10³⁰

wybraliśmy się całym podobożem do wsi Ługi. Tam przeprowadziliśmy wywiad z mieszkańcami osady. Spotkana na drodze staruszka poinformowała nas o uloci mieszkańców i uprawie na tym terenie. Następnie udaliśmy się do sołtysa. Gospodarska nie zastałamy w domu, wobec tego informacji udzieliła nam jego córka. Od niej dowiedzieliśmy się, że najstarszą mieszkanką wsi jest ob. Koźmider, która liczy już sobie 86 lat. We wsi działają Kółko Rolnicze. Do pracy w polu używa się nowoczesnego sprzętu. Wieś Ługi zamieszkuje 57 mieszkańców. Do podobożu wróciliśmy posługując się znakami topograficznymi

Z. H. P.
Giergiew 11. Kop. 1968
Komenda Obozu Hules Srom

Wia's Lugi

się z nami. w trudnej walce.
Wierzymy mocno w jej nieubłagane
zwycięstwo.

Rada podobozu
MSR nr 2.

Komendanci na znak zgody
składają podpisy. Król-Kukła
zostaje wroczyście spalony. Terazego
w pionzeznaku "Szneciak" zęgnają,
rozbawieni karczerze.

W drzu dzisiejszym podobóz nasz
odwiedzita delegacja z GK ZHP,
która oceniła nasz podobóz pozytywnie.

Wojtek Edward
Kornel Podolski
Janinewski Stanisław
Klement Stawski

WALKA Z „KRÓLEM ŚMIECIEM”

DNIA II. VII. 67 GODZ. 16³⁰

W podobozie panuje zamęt i paniecenie. Na placu apelowym i w namiotach drukarzy i drukownie czynią ostatnie przygotowania. Dwa krótkie gwizdki. Zbiórka! Plac zapelnia się dziwnymi, kolorowymi postaciami. Po chwili barwny, rozspiewany korowód opuszcza podobóz. Na czele marszem dwie drukarnie z flagą państwową, a tuż za nimi, wyboko ponad głowami karcery, górnym wyrostła postać „Króla Śmiecia”. To właśnie jemu nasz podobóz wypowiedział nieroboczący walkę. Pochód odwiedza pozostałe podobozie oraz kuchnie, wzywając wszystkich do podjęcia następującej rezolucji:

11 lipca Roku Pańskiego Anno Domini 1967
o godz 15⁰⁰ wypowiedziana została wielka wojna
z „Królem Śmieciem”. Ogłaszamy wroczym i wobec
ze na terenie obozowania panuje stan pogotowia.
Wzywamy wszystkich uczestników do solidaryzowania

Z.H.P.
Ganglow Wielkopolski
Komenda Obozu Młodo i Kren

12. VIII. 1967 r

dzisiaj opiszemy naszą
stołówkę. Oddalona od pod-
obozu o około 300 m stanowi
miejsce do którego cztery razy dziennie
biedną zglodniałą kancersę. Tutaj zas-
taje ich żaloszny widok. Polamane ławki,
porozrzucone papierki... Niezrażeni tym
druhowie pśpiesznie rzucają się w stronę
stolow. Teraz następuje niezmiernie
długa chwila oczekiwania na jedzenie.
Nareszcie zjawia się miska z chlebem.
Ale oto rozczarowanie. Kromki okazują
się prawie suche. Smutne, ale prawdziwe.
Tylko interwencja druha komendanta

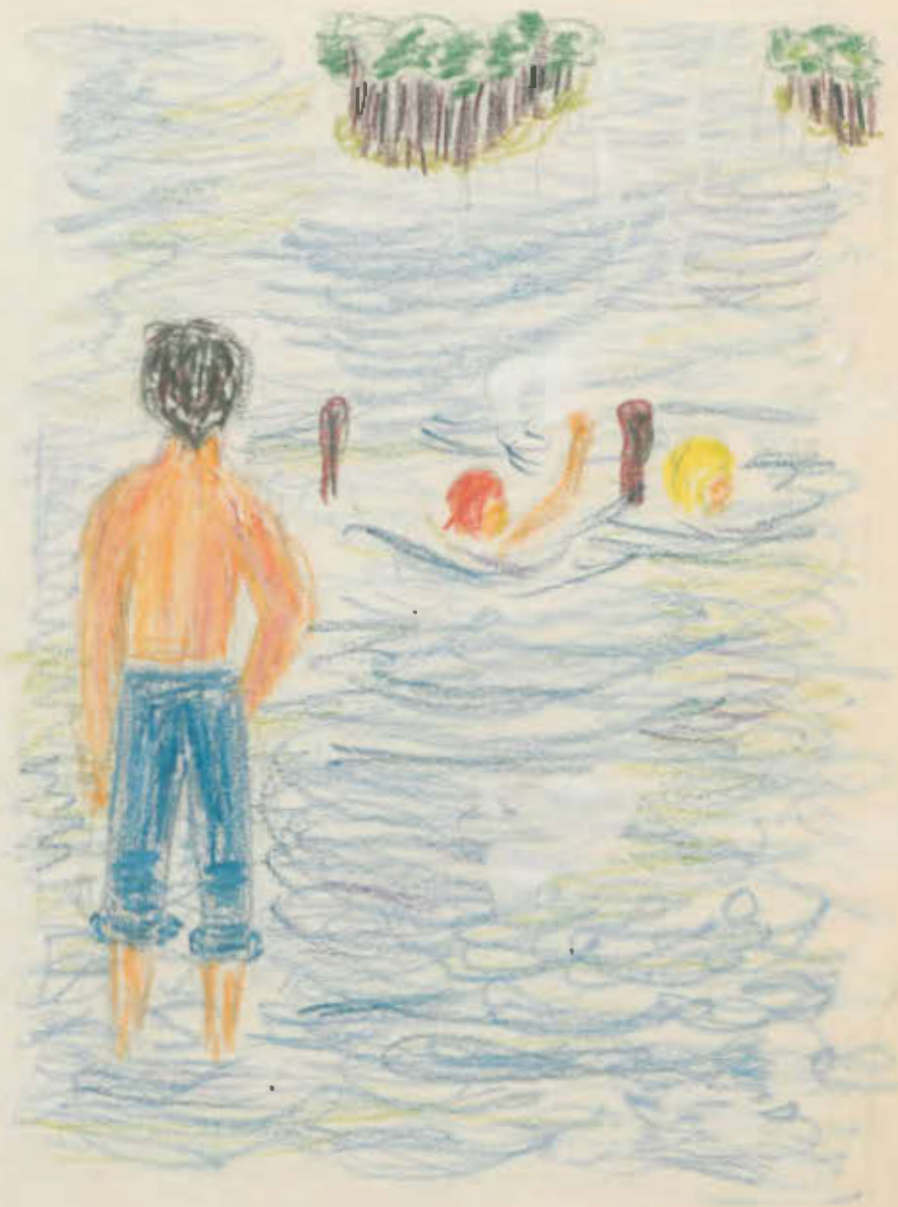
ratuje nas przed spożyciem tego posiłku. Od dzisiaj drub
komendant osobiste będzie sprawdzał grubość masła
na chlebie. Jednak nie wszystkie posiłki są takie mizerne.
W większości chętnie je palaszrujemy, a ponieważ jesteśmy
optymistami i wierzymy, że również śniadania będą
smaczniejsze.

Z. H. P.

Okręgowa Wiskopolska
Komenda Obozu Hulce Szani

Ciepła, słoneczna pogoda
sprawiła, że dzień dzisiejszy upłynął
pod znakiem kąpieli i plażowania.
Pluskanie w wodzie, aczkolwiek krót-
kie sprawiło nam wiele radości.
Kąpiel odbywała się pod czujnym
okiem dr. komendanta, zaru-
zonoego w wodzie aż po kostki!
Po wyjściu z jeziora przyjemnie było
zagrzebać się w rozgrzanym piasku.
Słońce nie skapując nam pro-
mieni pokrywało nasze ciała
cudowną, opalającą.
Dzień kończy się ogniskiem przygo-
towanym przez dr. z zastępu
Autostopowiczek.

Druk instruktor po wypadku.

13 VII 1967r.

Przed południem zastępy dziewcząt udały się do lasu, aby zbierać jagody na mającą się odbyć wieczorem "Uroczystość Robinsona". Po powrocie do obozu okazało się, że owoce nie zapelnily przygotowanej miski. Mało tego!

Zbierane jagody z trudem starczyły na pokrycie jej dna. Jak to się stało? Nie, to nie miska była zbyt duża. Wiadę poszła tu drużyna. Otóż wracając do podobozu rekreacyjne dziewczęta skosztowały część zbieranych jagód.

W tym czasie kilku drużynom wykonywało strypki do ogrodzenia kąpieliska w jeziorze. Praca tą kierowali druż. komendant oraz druż. instruktor. Podczas tego zajęcia miał miejsce nader przykry wypadek. Wyobraźmy sobie druż. instruktora wbijającego gwoździe. Zadumane oblicze. Wzrok skierowany ku ziemi. Zanach i... młotek spoczywa na palcu druż. instruktora.
Ha! Ha! Ha!

 Jwa tydzień solidaryzowaliśmy się z ludem walczącego Wietnamu. W związku z tym podoboznicy postanowiliśmy przekazać fundusze na rzecz naszych kolegów wietnamskich. Chcąc uzyskać pieniądze podjęliśmy się zebrać kilka kubiatek jagód. Podsumowaniem akcji odbyło się po obiedzie na wiecu przyjaźni. Przedstawiciele poszczególnych podobozów odczytali rezolucje w których wyrażali protest przeciwko brudnej wojnie imperyalistów amerykańskich w Wietnamie, przeciwko agresji Izraela na ZRA oraz przeciwko rasizmowi. Żądaliśmy, aby dla wszystkich jednakowo świeciło słońce, aby na żadnej tuby nie pojawiały się trzy smutki. Przyjaźni jako obdarzamy młodzieńców całego świata podkreśliliśmy naszymi na transparentach i ubiorem zastępy naszego podobozu demonstrowały charakterystyczne dla blazego państwa stroje. Po wiecu wszystkie podoboznicy przenaszerowały Aleja Przyjaźni na plac, gdzie miało zapłonąć ognisko. Zaprosiliśmy na nie majora kulirskiego delegowanego z misją wojskową do Wietnamu. Major podzielił się z nami wrażeniami z pobytu na półwyspie Indochińskim. Jego pogawędka

nie była suchym opowiadaniem,
ale niezmiernie ciekawą ilustracją
trudnego życia i walki wytrwałych wietnamskich
Po pogawędce major rozpalił jedną
zapalną ogniwo. Przy akompaniamen-
cie traski płorzących gałęzi popłynęły
prosepekki naszyje przybił z zagranic-
cy. Poższym wieczorem odbyła się zabawa.
Do tańca przygrywała orkiestra złożona
z saksofonu, akordeonu i perkusji.

A oto tekst rezolucji odczytanej
na wiecu przyjaciół

Rezolucja

„Z okazji obchodów tygodnia solidaryzowania się z ludem
wietnamskim w walce z imperialistami amerykańskimi
Harcenie ziemi Wielkopolskiej komendy Hufca Śrem obozujący
w Ostrowieczynie z okazji tygodnia solidaryzowania się z ludem
wietnamskim przeciw brudnej wojnie imperialistów amerykańskich
solidaryzują się z młodzieżą wietnamską. Żądamy by na całym
świecie zapanał pokój, by słońce świeciło jednakowo dla
wszystkich, żeby na twarzach arabskich dzieci zamiast łez
pojawiał się radośny, serdeczny uśmiech.

15. VII 1967r

D

Wspólnie spędziliśmy nad jeziorem. Niektórzy z drubów zdobyli sprawność pływaka. Po kolacji cały podobóz udał się do lasu na grę terenową. Zabawa polegała na przedostaniu się na drugą stronę drogi odzie znajdując się teren przeciwnika. Nie obyło się bez przygody. Jeden z harcerszy zgubił trzewik. Po wspólnych wysiłkach zgrabę odnaleziono w wysokiej trawie. Ostatecznie zwyciężyła grupa składająca się z zastępu II i IV. Z piosenką na ustach wracaliśmy do podobozu. Wieczorem odbyło się ognisko zorganizowane przez zastęp "Mikrusów". Nowicjusze skoczni i piosenki podobały się wszystkim. Drubowie świetnie wczuli się w swoje role, za co publiczność nagrodziła ich gromkimi oklaskami. Dodatkową atrakcją była pogadanka kapitana WOP. Opowiadał on o pracy żołnierzy na granicy. Rozmowa z kapitanem poszerzyła nasz zakres wiadomości o tych, którzy strzegą naszego granic.

Z.H.P.
Ostrów Wielkopolski
Komenda Obozu Hulca Śrem

NIEDZIELA!

Co za rozkosz, śpiemy pół godziny dłużej! Ale cóż z tego, kiedy od samego rana pada deszcz. Nie można ani na chwilę wysunąć nosa z namiotu. Mimo to barczona dopisuje humor. Podobno rozbrzmiewa wesółym śpiewem. Deszcz nie przestraszył również rodziców, którzy tłumnie zbiekali się, aby odwrócić swoje porędky. A deszcz pada i pada. Zbliża się chwila podwieczorku. Ale pachnie! Czyżby placek? Oczywiście. Z przyjemnością zagięłyśmy zęby w miękkim ciście.

16. VII 1967 r

Z. H. P.
Obozowiczka Wiatkowska
Komenda Obozu Hulca Śred

17. VII 1967.

rano wszystkie podobozy wraz ze starszą
udały się do pobliskiej szkółki lesnej celem uporządkowania
grządek. Przed pracą każdy z leszczków powiadomił nas
w jaki sposób wyrwać chwasty aby nie uszkodzić młodych
drzewek. Zajęcie to było bardzo męczące, ale pomimo to
wracaliśmy do obozu ze spiewem.
Dzisiaj również odbyła się pogadanka prowadzona przez
inżynierkę na temat udzielania pierwszej pomocy w nagłych
wypadkach oraz ogólnie połączone z wykładem o Młodzież-
kowej Służbie Ruchu. Drużba komercantów poinformował nas
kiedy powstała i jakie są zadania Młodzieżowej Służby
Ruchu.

Z.H.P.
Cherągów Wielkopolska
Komenda Obozu Hulca Śrem

Podobno Nr. 2 kóniga komendanta jest Górnich Eugeniusz
sprawia się z pracą i złożył mu 5+. Praca jego wykazuje bardzo słabą
i sumienną, że co i imienia dawał Państwu bardzo dużym

Łódź
T. Chmura

Po śniadaniu drukarzy i drukawie udali się
 w teren na ćwiczenia praktyczne z zakresu niesienia pomocy
 rannym. Dowiedzieliśmy się jak tamować krwotoki, uszerebkować
 ramię kościny w rękę, zwiknięcia lub złamania, a także
 jak opatrywać rany. Po powrocie czekała na nas jeszcze
 jedna poradanka tym razem z dziedziny przepisów
 ruchu drogowego. Druk komendant zapoznał nas ze zna-
 kami drogowymi. Był to początek cyklu nauki o zasadach
 ruchu drogowego.
 Po południu część druków pod nadzorem druha Brendy
 udała się nad jezioro na naukę pływania.

Z

bliza się Święto Odrodzenia. W związku z tym wszystkie podobozy przygotowują się do uroczystego ogniska! Nasz podobóz przygotowuje program złożony z satyrycznej rewii oraz wierszy opiewających piękno naszego kraju. Z rewią mieliśmy trochę kłopotu, ponieważ aktorki zachowywały się zbyt sztucznie!

Czyżby sprawiła to obecność druha Macieja, który akompaniował „artyści” Dziewczeta najwesołe fragmenty rewii śpiewały z takim tak porurym, że w rezultacie musieliśmy częściowo zmniejszyć obsadę.

Z.H.P.

Cherągów Wielkopolska

Jedziemy do Poznania! Wiadomość
ta lotem błyskawicy obiegła cały podobóz. Od wczesnego
rana parowóz w obozie niezwykły ruch. Po śniadaniu
wsiedliśmy w autokar i już po dwóch godzinach znaleź-
liśmy się tu celu wycieczki. Poznań powitał nas słonecz-
ną, upalną pogodą. Zwiedzanie miasta rozpoczęliśmy
od Muzeum Brodzi. Drukowie szczególnie dużo stali
przed XVIII-wiecznym amfiteatrem. Z Muzeum Brodzi już
tylko jeden krok do Ratusza, który stanowi dumę
Poznania. Atrakcją było zwiedzanie zoo. Oczywiście najbar-
dziej rozbawił harcezy słon. Ogromną frajdą dla wszystkich
były lody zjedzone w wytwornej kawiarni. Marago wydaje się,
że to najbardziej utkuło w pamięci młodych wycieczkowi-
czów. Mimo, że Poznań wywarł na nas duże wrażenie, to
z ulgą wracaliśmy do naszego spokojnego, ukrytego w lesie
podobozu. Mielśmy szczęście, bo tuż po naszym powrocie
zemia się gwałtownie ulewa. Padało tak silnie, że po chwili
plac apelowy zamienił się w jedno wielkie jezioro. Po deszczu
noc rozśmiała na niebie tysiące gwiazd.

Fragment Starego Rynku w Poznaniu

21. VII 67 r.

Białe szalenstwo"! Nie to ^{nie} śnieg spadł w środku lipca, ale na śniadanie zawiła się miska bratego sera. Twarog był podejrzanie siany, a raczysie lepiło się od brudu. Harcarka szybko zrezygnowała z tego "prysmaku". Drugi komendant, chcąc mieć rzeczowy dowód na swoje interwencje w kuchni zachował miskę do czasu przybycia komisji sprawdzającej warunki w obozie. Tak więc odczyn rekwizyt spoczął w ramionach komendy. Po śniadaniu odbył się dalszy ciąg wykładów z zakresu przepisów ruchu drogowego oraz samoobrony. Zajęcia te były przygotowaniem do egzaminów na Młodzieżową Odznakę Sprawności Obronnej. Egzaminowany patrol musiał odpowiedzieć na pytania z zakresu przepisów ruchu drogowego, wiedzy wojskowej oraz wykazać się wiadomościami o udzielaniu pierwszej pomocy. Egzaminy przebiegły pomyślnie. Wieczorem odbyło się ognisko, na które złożył się program przygotowany przez wszystkie podboje. Na ognisku panował

Z.H.P.
Ogrodów Wielkopolska
Komenda Obozu Hufca 5rem

wroczysty nastrój, ale oprócz poważnych momentów były
także lżejsze punkty programu. Do podobozu wróciliśmy
bardzo zmęczeni, lecz tej nocy nie dane nam było
usnąć. Ale o tym już w następnym dniu, ponieważ
wypadki potoczyły się już po północy

22 LIPCA

O godzinie 24⁰⁰ zbudził nas gwizdek druha instruktora Rozespari zakładalismy mundury i ustawialismy się na placu apelowym. Podzieleni na dwie grupy wyruszyliśmy w nieznaną. Nikt z nas nie wiedział dokąd idziemy. Celem naszej wędrowki okazała się niewielka polozona na wzgórzu polana i tu wszystko się wyjaśniło. Po przybyciu obydwu grup odbył się wroczysty apel. Obecni byli na nim komendant zgrupowania oraz cała kadra instruktorska. Druha obozowa odczytała rozkaz specjalny, po którym na środek polany wystąpili harcerze nie posiadający Krzyża Harcerskiego. Polanę zaległa cisza. Druha i druhowie trzymając dwa palce prawej ręki na drzewcu flagi postarają po drubie Jaskowskim słowa Przyrzeczenia.

Przyrzekam całym zyciem
służyć Tobie, Ojczyźnie,
być wiernym sprawie socjalizmu,
walczyć o pokój i ożreść ludzi
być posłusznym Pracy, Władzy, Honorowi

Marian Cierniak Cierniak
Adam Kowalski Kowalski
Elżbieta Kłomska Kłomska
Hanna Stepniak
Grupa Honoru
Marta Miodiniska Miodiniska
Aneta Miodiniska Miodiniska
Bogna Kowalska
Danuta
Roszuta

Instruktorzy potwierdzili przyjęcie

„Na słowo harcerska polska grupa honorowa”

Po tym uroczystym momencie nastąpiło wręczenie zdobytych w czasie poprzednim odznak MO 50. Uroczysty apel odbył się w obozie i drukowane wrócić do obozu. Razem z instruktorami o godz. 13:30 Po strachu w obozie, odbyła się zabawa tańca przygotowała orkiestra harcerska ze Sremsu. Na podwieczorek przyniesiono czekoladę i lody jak na jeden raz. Po podwieczorku kapieł w jeziorze, a później przygotowanie do oboju. Tym razem przygotowują zastępy I i II. W oboju udaliśmy się na projekcję filmu „Ty zostaniesz bohaterem”. Wszyscy zaczęli losy bohatera filmu. W końcu z ulgą wróciliśmy do namiotów.

23/24 VII 1967

Niedziela i słońce! To wystarczająco dużo. Wybraliśmy się do lasu na jezyry. Smaczne owoce przebyły krótką drogę - z krawka do naszych ust. Tak więc do obozu nie przypieśliśmy ani kubeczka. W południe odbył się uroczysty apel, na którym przyjęliśmy na honorowego uczestnika naszego podboju I sekretarza Komitetu Powiatowego PZPR w Śremie Mariana Dominiaczaka. Po poobiedniej ciszy kapieł w jeziorze! Trochę krótko ale zawsze coś. Do podboju wróciliśmy tuż przed deszczem. Wlewa połączone z wyładowaniami atmosferycznymi przeciągnęła się, nie licząc krótkiej przerwy do późnych godzin nocnych. Wartownicy pełniący służbę w godzinach od 24⁰⁰ do 2⁰⁰ ogarnęli strach i nie wyszli z namiotów, za co dzisiaj pełnią wartość i sprzątają podbój. Przed obiadem drukarze i drukarki zdobywają sprawności fachowe. Niektórzy wybrali sprawność kuchcika, intry lesnika, biogrenisty lub terenoznawcy. Niedługo rozpocznie się zpadny-zpadula, która będzie zakończeniem cyklu wykładów z zakresu przepisów ruchu drogowego. Życzymy wszystkim powodzenia.

Z.H.P.
Obręglów Wielkopolska
Komando Obozu Hula Śrem

Handwritten scribbles and the word "Zyery" written vertically.

Handwritten text: "Mimicraft" and "Linn".

Handwritten text: "Dizio", "Sowa", "Ratoci", "Zobow".

Handwritten text: "mij stowia na beznosie" and "Izajpeli".

Handwritten scribbles at the bottom right.

Dzisiaj ostatnie pożegnalne ognisko. W jego płomieniach gura totemy i wszystko to, co zdobyliśmy w ciągu trzech tygodni wspólną pracą wykonać. Następuje rozdanie stopni harcerskich i sprawności fachowych. Najważniejszy moment ogniska - uroczyste odczytanie i wpisanie się do kroniki wszystkich uczestników obozu. Na zakończenie ogniska następują się swoim trzytygodniowym dorobkiem artystycznym.

Środa! Ostatni dzień w Ostrowieckim. Ostatni uroczysty apel. Spuszczenie flagi i ukopanie butelki z nazwiskami uczestników podoboju MSR nr 2 pod masztem. Jeszcze tylko prace nad likwidacją obozu i o godz. 10⁰⁰ następuje wyjazd. Żegnamy się z miejscem, które było świadkiem naszych radosnych chwil. Członkowie naszej wielkiej rodziny wracają do swoich domów.

Dziękujemy kadrowi obozowemu za opiekę nad nami, za uprzyjemnienie nam pobytu w Ostrowieckim przez organizowanie ciekawych imprez i zabaw. Dziękujemy druhowi komendantowi za uśmierzanie nawet w kłopotliwych sytuacjach, drużynie obozowej za nauczenie nas piosenek harcerskich. Druhowi instruktorskiemu za "pomocki", które pozwoliły nam poprawić swoją kondycję i samopoczucie. Wszystkim druhom i drużynom.

Z.H.P.

Cherągów Wielkopolska
Komenda Obozu Hulca Śrem

Dziś odwieźli nas podóz: przewodniczący
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej oraz
dowódca jednostki brenekiej, który wpisał
nas następująco notatkę:

W dniu 20 lipca 1967 r. w chacie u Strycha Kłobocina odwiedziłam
Pana Threuti i Piotrowicza. Jednym zadykami Tadeusz, Henryk i Stanisław
wydawały przyjęcie i obiad.

Występami chłopcami i dziewczynami. Władcy w tym czasie
braz. ymnie wydawały mi się i przyjęły mi się w tym czasie.

ppłk. Ciężki
20.07.67

SI 914

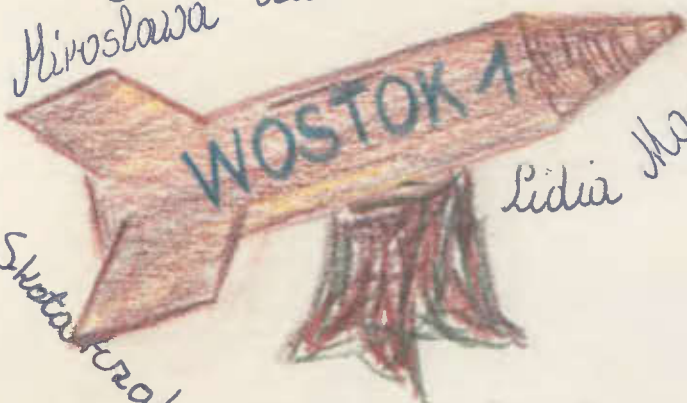

Leon Kadziejewski
 Eugeniusz Jaskulski
 Borowczyk
 Józef Cierniak
 Bartkowiak
 Andrzejowski
 Tadeusz

Tomasz Andrzej
 "Autostopowiczaki"

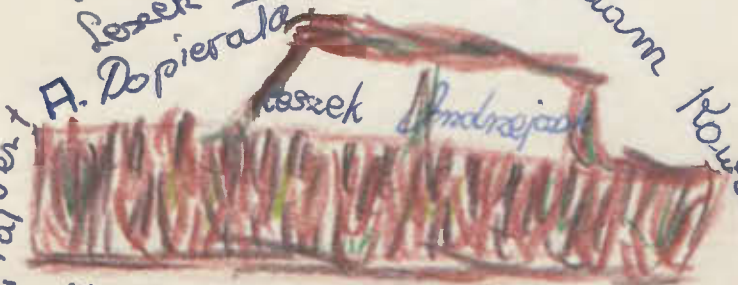
Ewa Mirosława Liachowska
 Skotarczak
 Lidia Maruniek
 "Kosmonautki"

Józia Maria
 Ditkowska
 Stepniak
 Anna
 Janina
 Adam
 Lewandowska
 Władysław
 Jędrzej
 Jędrzej
 "Złoci kowalcy"

Jacek Strzelecki
 Siejka Mieczysław
 Leszek Turowski
 Adam Kowalski
 A. Dopierała
 Leszek Andrzejak
 Janina
 Janina Józef
 "Milerowsy"
 "Prokurat"

Z.H.P.
 Komenda Obozu Hutniczego
 Hutniczy

dziękujemy za wspólnie spędzone chwile
zegraliśmy się harcerskim

Czujaj!

Było nam razem bardzo
miło. Do spotkania na
miejscu nam

prof. Stanisław Janinowski
komendant stacji

prof. Jan Wojnacki
obojczy stacji.

Nie było mi dane być świadkiem zakończenia
pracy obry, majestatem Tyllu, uniesienia fragmenty
Prze i dyscyplinie przystąpienia podjęciu mi in pr-
doby i pływającym sobie podobać, następnym
turnusie, którego mam być komendantem
Janinowski 25.07.07

Higienista Sekcja
Pogłowski
Maria Bąkowska

Koniecznym uczestnikiem, kolonie
instruktorskiej dziesiątych ze licencją
potrzeb i odpowiedniego podzesz dnia
obowiązka. Długo przyjeżdżamy
i stonujemy dnia do końca
ekspedycji. Do spotkania na
przyjeżdżamy obry
Komendantem Stacji
Kwat. obry.

Długo przyjeżdżamy dnia
w przyjeżdżamy dnia przyjeżdżamy
razem z dyktando i
ekspedycji na obry komendanta
w Ostrowiecu
25.07.07

Dr med. Bolesław Ostrowski
chirurg
Poznań, ul. Dąbrowskiego 134 m. 3

Ażestnikom polobazu MSR Nr 2,
instruktorom i komendantom stacji
serdecznie podziękowanie za udział
w inwencji przy pracy obozowej i
w przygotowaniu obozu w ch.
komendant obry.
A. Janinowski

25.07.07 GK
Z.H.P.
Grażyna Witekowska
Komenda Obozu Harcerskiego
Ostrowiec 20

Bruna Regina
A. Janinowski

